

[Bernhard Baunsgaard]

være med til at pille enkeltforetagender ud og støtte dem. Og på det grundlag skal jeg så beskyldes for at ønske en principiel debat. Nej, det har jeg sāmænd ikke ønsket. Jeg vil bare gøre hr. Camre opmærksom på, at dér kan han altså ikke finde støtte hos mig. Det var det hele.

Jeg må have en vis evne til at provokere især socialdemokrater for øjeblikket. Men det er da kun godt. Jeg forstår, at de er inde i en renselsesproces. Som regeringsparti stemmer man for det ene og det andet, og som oppositionsparti stemmer man direkte imod det. Det sidste, man er nået til, er oven i købet at godkende Sovjets overgreb mod de polske borgere ved ikke at ville videreføre de sanktioner, der gælder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.16

Mødet genoptaget kl. 13.30

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af våbenloven. (Eksportfrihed for elektronikindustrien, værfter m.fl.).

Af Glistrup (FP) m.fl.
(Fremsat 4/2 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fremskridtspartiets lovforslag går ud på at ændre våbenlovens § 6. § 6 i våbenloven indeholder et forbud imod udførsel af våben, ammunition og andet materiel til land-, sø- og luftkrig uden justitsministeriets tilladelse.

Denne bestemmelse foreslår fremskridtspartiet med sit forslag ophævet, sådan at enhver form for eksport af krigsmateriel frit kan ske til den bedstbetalende køber, uanset om det er i overensstemmelse med dansk sikkerheds- og udenrigspolitik eller ej. Be-grundelsen for forslaget er, at det vil hjælpe industrien til større ordrer.

Jeg vil gerne henvise til de tidligere debatter, vi har haft her i tinget om samme sag. Vi havde en debat i 1978 om det samme forslag fra fremskridtspartiet. Dengang var der et flertal her i tinget, der afviste forslaget og var enigt om, at når det drejede sig om våben-eksport, var der andet, der talte, end mulig-heden for at opnå ordrer.

Jeg vil gerne tilføje, at våbenlovens § 6, som den har været administreret igennem årtier under skiftende regeringer, efter min mening ikke har lagt hindringer i vejen for dansk industris deltagelse i våbenprodukti-onssamarbejdet inden for NATO, hvad jeg regner for noget særdeles vigtigt. Det er nemlig i praksis sjældent, at der gives afslag på ansøgninger om eksport til lande, der ikke kan karakteriseres som uroområder eller som lande, hvortil det af generelle politiske grun-de findes uacceptabelt at give eksporttilladel-se.

Jeg kan i øvrigt om administrationen af våbenlovens § 6 oplyse, at justitsministeriet normalt følger den praksis, at der indhentes en udtalelse fra forsvarsministeriet, hvis der er tvivl om, hvorvidt det pågældende pro-dukter er omfattet af våbenlovens § 6, stk. 1. Hver enkelt udførselsansøgning forelægges endvidere for udenrigsministeriet, som gør den til genstand for en konkret bedømmelse i lyset af dansk våbeneksportpolitik.

Hovedprincippet heri har igennem en år-række været, at der nægtes eksporttilladelse til lande, der er inddraget i krigeriske begi-venheder, eller til områder, hvor forholdene er så urolige eller ustabile, at de må befrygtes at udvikle sig til væbnede konflikter.